

начѧ ца́рствовати: и двадесѧтъ пять
лѣтъ ца́рствова во Іерархії, и ма-
же матьери єгѡ Азъвѧ, аци Сала-
нна. И хотѧше по всѣмъ путьемъ
Асы оца́ своею, не оўблонисѧ ѿ
нагѡ, твораши правое предъ очи́ма
Гдани. Токмо въсѹнкъ не ра-
зори: єщє лодѣи жрѧхъ, и кадахъ
на въсѹнкъ. И оўмириша Ісафа́тъ
и ца́рецъ Іллебимъ. Прѡчамъ же
словесъ Ісафа́тъвыхъ, и сильи єгѡ,
бѣнка сотвори, не се ли писана
сътъ въ книзѣ словесъ днѣи ца́реи
Іудинихъ? И прόчее мѣрности, єже
шестасѧ во днѣ Асы оца́ єгѡ, ѿ
шъ земли. И ца́рь не єсть во
ми єдѡмъ постабленнаго. Царь же
Ісафа́тъ соткори корабль Иудей-
скїя, єже ити во Ширъ по злато,
но не пондоша, занѣ сокрушиша
корабль во Асениз-Гакерѣ. Тогда

рече Охозіа сынъ Ахабъ ко Іо-
сафату: да идѣтъ рабъ мои съ
рабы твоими въ корабль: и не
всю отъ Ісафа́тъ. И оўмре Іо-
сафатъ со сѹи скоими, и погребенъ
бысть оў сѹи скончъ во градѣ Дѣла
оца́ своею, и во царїша Іорамъ
сынъ єгѡ вмѣстъ єгѡ. И Охозіа
сынъ Ахабъ въ царїша надъ Іллемъ
въ Самаріи, въ лѣто седмои-
десѧтъ Ісафа́тъ ца́рь Іудинъ, и
ца́рствова надъ Іллемъ въ Самаріи
лѣтъ два. И сотвори лѣбдое предъ
Гдемъ, и начѧ ходити по путьемъ
оца́ своею Ахабу, и по путьи
Іезавѣли матери своеї, и во грѣ-
съхъ дому Іеровоама сына Нава-
това, иже касає бо грѣхъ Ілла.
И поработа Езабѣлъ, и поклонисѧ
емъ, и разгнѣка Гдѣ Гдѣ Іллеба,
по всѣмъ въсѹнкамъ прѣжде єгѡ.

а) въише єї, єї аї. б) въ парѣ єї, єї. в) въ парѣ иї, єї. в) въ парѣ иї, єї аї.
г) въише єї, єї иї. д) въ цѣ иї, єї дї. въише иї, єї иї. е) въише иї, єї иї. ж) въ
парѣ иї, єї дї. з) въ парѣ иї, єї иї. з) въ парѣ иї, єї аї. и) въише єї, єї иї.
о) съдѣй иї, єї аї.

Конецъ третіихъ книгъ ца́рствъ, и мѣтъ въ сеѧ глаголъ, ив.

